

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пасічніченка Олега Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) першого речення частини другої статті 376 Кримінального процесуального кодексу України

К и ї в
11 лютого 2026 року
№ 37-3(I)/2026

Справа № 3-11/2026(22/26)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пасічніченка Олега Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) першого речення частини другої статті 376 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Олійник А.С. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Пасічніченко О.П. із клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 29, частині другій статті 62 Конституції України (конституційність) перше речення частини другої статті 376 Кримінального процесуального кодексу України

(далі – Кодекс), згідно з яким „якщо складання судового рішення у формі ухвали (постанови) вимагає значного часу, суд має право обмежитися складанням і оголошенням його резолютивної частини, яку підписують всі судді“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Херсонський міський суд Херсонської області ухвалою від 16 жовтня 2025 року задовольнив клопотання прокурора Херсонської обласної прокуратури про продовження строку застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою Пасічніченка О.П., обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого статтею 111² Кримінального кодексу України. У судовому засіданні Херсонського міського суду Херсонської області 16 жовтня 2025 року проголошено вступну та резолютивну частину зазначеної ухвали, повний текст ухвали – 20 жовтня 2025 року.

Пасічніченко О.П 20 жовтня 2025 року звернувся до Херсонського апеляційного суду з апеляційною скаргою, в якій просив скасувати ухвалу Херсонського міського суду Херсонської області від 16 жовтня 2025 року у зв'язку із порушенням належної правової процедури під час постановлення цієї ухвали, що спричинило порушення його прав.

Херсонський апеляційний суд ухвалою від 13 листопада 2025 року апеляційну скаргу Пасічніченка О.П. залишив без задоволення, ухвалу Херсонського міського суду Херсонської області від 16 жовтня 2025 року – без змін.

Відмовляючи у задоволенні позовних вимог, суд апеляційної інстанції зазначив, що „Суд першої інстанції, зважаючи на те, що Пасічніченко О.П. обвинувачується у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, а саме особливо тяжкого злочину проти основ національної безпеки України, враховуючи приписи ч. 6 ст. 176, ст.177, 178, 183, 331 КПК України дійшов вмотивованого висновку про наявність підстав для продовження застосування до

обвинуваченого запобіжного заходу у виді тримання під вартою на час постановлення оскаржуваної ухвали, і що більш м'який запобіжний захід, ніж тримання під вартою на цій стадії судового провадження застосований бути не може“.

Херсонський апеляційний суд також зауважив таке:

„Відповідно до положень ст. 403 КПК України до початку апеляційного розгляду обвинувачений має право подати доповнення до апеляційної скарги.

До початку апеляційного розгляду, як вбачається з пояснень обвинуваченого під час судового засідання, копію повного тексту ухвали від 16.10.2025 року йому було вручено.

Доповнень та змін до апеляційної скарги після отримання копії повного тексту ухвали обвинувачений Пасічніченко О.П. у порядку ст. 403 КПК України не подавав“.

3. Пасічніченко О.П. вважає, що його утримували під вартою з 16 жовтня 2025 року до 6 листопада 2025 року без вмотивованого судового рішення про продовження запобіжного заходу, а також зауважує, що, незважаючи на оголошення 20 жовтня 2025 року повного тексту ухвали Херсонського міського суду Херсонської області від 16 жовтня 2025 року, через часткову відсутність зв'язку під час проведення судового засідання в режимі відеоконференції він „не почув мотиви“ його „арешту“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що „ухвалення і проголошення лише резолютивної частини судового рішення про обрання/продовження тримання особи під вартою“ порушує вимоги частини третьої статті 29 Конституції України, право на „отримання інформації про порядок оскарження судового рішення“, право на „подання належної апеляційної скарги“ у визначений законом строк, що „призводить до затягування строку розгляду апеляційної скарги апеляційним судом“, внаслідок чого порушено право „особи на свободу і особисту недоторканність“ та право на „розумний строк розгляду апеляційним судом <...> апеляційної скарги“.

На підтвердження своєї позиції Пасічніченко О.П. посилається на приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Кодекс, Закон України „Про попереднє ув’язнення“, а також на судові рішення у його справі.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

4.1 Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Вимоги пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ вважаються недотриманими, якщо суб’єкт права на конституційну скаргу не вказав причиново-наслідкового зв’язку між змістом оскаржуваних ним приписів закону та порушенням його конституційного права [абзаци третій, четвертий, п’ятий пункту 2 мотивувальної частини Ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 10 травня 2023 року № 36-у(II)/2023].

Аналіз змісту конституційної скарги свідчить про те, що Пасічніченко О.П. не навів аргументів щодо неконституційності першого речення частини другої статті 376 Кодексу та не розкрив логічного зв’язку між ним і приписами Конституції України, а лише процитував приписи Конституції України, Кодексу,

виклав юридичні позиції Конституційного Суду України та обставини своєї справи.

Отже, Пасічніченко О.П. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

4.2. Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України вважає за потрібне зазначити, що Пасічніченко О.П. вже звертався до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 29, частині другій статті 62 Конституції України перше речення частини другої статті 376 Кодексу.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України, проаналізувавши доводи, наведені в конституційній скарзі (вх. № 18/347 від 11 вересня 2025 року), Ухвалою від 7 жовтня 2025 року № 162-1(II)/2025 відмовила у відкритті конституційного провадження на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пасічніченка Олега Петровича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) першого речення частини другої статті 376 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**